

Hyvä sadesää

Sari Muhonen

1. Jos ei o - li - si - kaan vet - tä yh - tään pi - sa - ra, ei
 voi - si pe - sey - ty - ä tai tee - tä kie - haut - ta. Sil - loin ui - ma - al - taat
 pö - llyyn huk - kui - si. Ja hie - kas - sa - ko ka - lat mu - ka nuk - kui - si? Ja
 en - tä kaik - ki met - sät, e - läi - met ja muut? Ne kui - vui - si - vat pys - tyyn.
 Jäi - si pel - kät luut. Kun en - si ker - ran sa - ta ja ul - ko - lei - kit jää, niin
 a - jat - te - le et - tä: On - pa hy - vä sa - de - sää!

Julkaistu tekijöiden luvalla.

2. Jos ei leijuisikaan lunta puhtaan valkeaa
 ja nietoksien alle ei peittyisikään maa,
 silloin kevään tullen kuivuus vaivaisi.
 Ei purot pihan poikki uomaa kaivaisi.

On lumi jäistä vettä, havaita sen voi,
 kun lumi alkaa sulaa, puron laulu soi.

Kun ensi kerran sataa . . .

3. Kuu se maata kiertää lailla kuuluu esineen,
 ja maa taas toista maata on vuorovesineen.
 Vaikka vuorovesiin voi kuu vaikuttaa,
 ei kuussa ole vettä yhtään pisaraa.

Vaan maa saa usein vettä, sorsat sanoo: "Kvaa!"
 Ja hurjapäinä kilpaa rännit rallaattaa.

Kun ensi kerran sataa . . .

Jukka Itkonen